

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
tak se vrátím k svému nádraží, abych šel zas dál,
přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží
podivnej pták, pták nebo mrak.

- R. Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na ko-le-jích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj
co si radši počkej až se stmí a pak šlapou dál
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

- R. Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa...